



Synodemødet..

(Fra „Kirkeskifte“).

Synodens 31te Møde begyndte med den 25-aarige Jubelfest for Lutheran Normal School, hvorom der berettes i forrige Nummer. I den Beretning blev desovære glemt at nævne, at foruden de mange mundtlige Bilsener fra andre Stoler kom der ogsaa telegrafisk Bilsen fra Skolens mangeaarige Bestyrer, Professor W. Nissen og hans Datter og Svigeren, Professor Munson, der begge har været Lærere ved Skolen. Skolen holder vel Professor Nissen mere end nogen anden Mand. Han er nu 80 Aar og har sin Svigeren, Professor Munson, Ellensburg, Wash.

Torsdag Morgen kl. 10 samledes da Synoden til Møde i en stor, ny Kirke, tilhørende Methodistmenigheden. Der var overfyldt af Præster, Repræsentanter og andre. Forsamlingen sang de fire første Vers af Salmen 261: „O jeletrige Brødermand, som kom til Dødeliges Land!“ Derpaa holdt Synodens Formand, Dr. S. G. Stub, Ven og læste sin Synodalsale. Den var bygget paa sidste Del af Jesu opperleprestelige Ven, Joh. 17, 20-26, hvor Jesu beder Faderen for de Troende, „at de alle maa være et, ligesom du, Fader, i mig, og jeg i dig, at ogsaa de maa være et i os, forat Verden maa tro, at du har udsendt mig.“ Formanden gav en grundig og opbyggelig Udredning af dette dybe og gripende Skriftstoffet og citerede til Slut en Del Udtalelser af kendte Mænd blandt Lutheranere i Europa og hertilands, som viste at deres Fortroelse var den samme som han havde fremskaldt.

Saa sang man Salmen 381: „Den store, hvide Flod vi se, som løsen Bjerget fuld af Sne,“ og bad Faderen sammen. Det var en stemningsfuld Mønsting af dette betydningsfulde Møde.

Efterat Sekretæren, Pastor D. C. Jordahl, havde læst de stemmeberettede Præsters og de staaende Medlemmers Navne, og den igaar midlertidige udnævnte Fuldmagtskomite havde rapporteret, erklærede For-

manden Synodemødet aabnet i den treenige Guds Navn.

Forniddagssessionen var da til Ende og sluttedes med Salmesværet: „Guds Ord det er vort Kærogods.“

Torsdag Eftermiddag aabnedes Mødet med Andagt af Pastor J. A. Thorsen. Fuldmagtskomiteen rapporterede. Denne Komite glødes permanent. Paa den tæner: For Minnefoto Distrikt: Pastor J. T. Aastad, Chief River Falls, og Repræsentant Cornelius Christad; for Iowa Distrikt: Pastor Laur. Gattebo og Repræsentant John Danhoise; for Vestlige Distrikt: Pastor R. S. A. Garnes og Repræsentant Ole Thorsen; for Nordvestlige Distrikt: Pastor A. G. Vieu og Repræsentant John Johndahl; for Pacific Distrikt: Pastor A. C. White. Komiteens Sekretær er Pastor Garnes.

Formanden læste nu sin Indberetning til Synoden. Det var et langt og indholdsrigt Dokument, der omfattede mange Sager, som Synoden maa behandle. De vigtigste var Foreningsagen, Finansiæne og den nye Vagning for Skolelæreremneriet i Sioux Falls. I sin Indberetning bragte Dr. Stub ogsaa en Bilsen fra den norske Kirke og specielt fra Synodalkomiteens Bestyrelse og Bispef. Hæelman.

Ialt havde 398 Menigheder stemt over Synodens Beslutning af for angaaende Foreningsagen. Af disse var der kun 27 som stemte imod.

At at glæmme gaa Formandens Indberetning valgtes følgende 5 Mand: Pastor J. Saltvoren, Hon. R. D. Thorpe, Hon. A. Koverud, Pastor A. Malmu og Minister V. S. Swenson.

Dommer Grindeland læste følgende Resolution:

„Da det er en kendt Sag, at Formand Stubs Mønsting og Sandheder i Forbindelse med Foreningsagen har været gjort til Gjenstand både i den offentlige Presse og privat, for and Mistænke og Beskyldning, vil Synoden af Oensyn til sin egen Værdighed som Samfund erklære, at den misbilliger sig Fred, og udtale sin fulde Tillid til Formandens redelige Hensigter i hans Bestræbelser for Foreningsagen.“

Denne Resolution begrundede han

derpaa i en kortere Tale paa Enkelst.

Den blev tilstømt med overvældende Majoritet. Stub takkede beoagget.

Pastor R. Vasse, Superintendent for Synodalkonferensens Regjeringskomite, talte denne Missions Sag varmt og inderlig.

Sessionerne bestemtes til 9.30-12 og 2.30-5. Da Mødet sluttede med Iste Vers af „Gud Helligaand i Tro og Iær.“

Ire dag Formidag aabnedes Formand Bangsnes Mødet med Andagt. Efter at de prelimimære var færdig, organiserede Synoden sig som Collegercorporation, men adjournerede som saadan med det samme Tirsdag Forniddag.

Komiteen angaaende Formandens Indberetning rapporterede saa, og dens Rapport, som nævnte ialt 19 forskellige Sager, behandledes og beavretes til Komiteer.

Skedet for at Formanden udnævnte Komiteer var Synoden ved de sidste Møder fulgt følgende Fremgangsmaade: Der valgtes en Komite paa 5. Denne nominerer 15 Kandidater, hvoraf 9 valgtes af Synoden, for at udnævne alle Komiteer under Mødet og for at nominere Kandidater til Embedsmænd og staaende Komiteer. Som saadan Formandskomite blev følgende valgt: Pastorerne R. D. Nilsen, O. T. Lee, V. E. Bergesen, Hon. A. Koverud og Peter Johnson, Chicago. Distriktsformændene udnævnte Komite til ligelig Fordeling af Præsternes Rejsedagter.

Saa gik man over til at behandle Foreningsagen. Det blev straks bestemt, at Talernes Tid indskrænktes til 10 Minutter.

Formand B. A. Hendrickson foreslog at der nedstattes en Fredskomite for at behandle Foreningsagen, og at begge Sider repræsenteredes paa denne Komite. Formand D. F. Bangsnes foreslog, at man lagde for sig Foreningskomiteens Rapport og behandler den. For Bangsnes Forslag stemte 227 og for Hendricksons 173.

Det første Indslag i denne Sags Behandling var følgende Pres, som Formand Stub læste:

Grede norske Synode!

Da dette Synodemøde afholdes væsentlig for at komme paa det rene med, enten det norske Kirkefolk i de Forenede Stater skal saa Lov til at samles under et Kirkefog som et kristent Samfund, eller om disse Indfinder rundt omkring i Menighederne og udenfor Menighederne fra Atlanterhavet til Stillehavet skal maatte holde paa med at gaa i modjat Retning paa Kirkeveiene, saa vil jeg gjerne saa nogle Diebliske af deres tvivlsbare Tid til min Raadighed.

Mange Hjertesul stiger i disse Dage op til Raadens Trone i det Naab at bringe Fred for den norske Kirke i Vesterheimen. O Gud maatte det nu bare blive Fred! Fred Mand og Mand imellem, saa at alle disse angstfulde Sjæle med forenede Kræfter kunde ofre Herren et Takoffer ved en fælles Kamp, — ikke mod Misd og Misd, men en alvorlig Hymens Kamp mod Mærkets andelige Dær under Dimmelen. Kom ihu, at vi, som ikke kan være tilstede ved dette for Guds Kirke saa betydningsfulde Synodemøde, venter med spændt Opmærksomhed paa den afspændte Beslutning. Det er en let Sag at sidde paa Kontorerne og i kolde Tale og filosofere over „Dagets“ Usaldfølgeligheder og den mulige og umulige Kirkes Fremtid i Teoriens Verden. Indlertid — „Kloffen gaar, og Evigheden forestaar.“

For Herre og Jesler formaner os og siger: „Mig bør det at gjøre hans Gjæringer som har udsendt mig, saalange det er Dag; Ratten kommer, da ingen mere kan arbejde.“ Kint kun Bliffet ud over Bestens Bidder. Mandhed, Høsten er stor, men Arbejderne er saa. Der i Gænen har Guds Ord lydt i beved 30 Aar. Endel Kirker er opstet, nogle fører disse Gudshuse, — men den store Mangde er Mammomsdyrlere. Ungdommen ofrer sit Liv paa Lovstidighedens Altare. Kofferne tilhøjer Døds i „barns“, i „grameries“, i Høsten. Dans synes at være Ungdommens eneste Tanke. Hvad kan en Præst og Sjælesørger gjøre, naar Folk bort spredt, og han med den største Anstrenghede kan faa præst for de saa som Indfinder sig ved nog-

le kan Gudstjenester om Aaret? Som fjører sine 20—30 Mil omhyllt af en luf Skovfy om Sommeren, og gjenem Sneedren og Skov om Vinteren for at naa frem til den bestemte Tid paa Søndag. Han passerer en Gauges Kirke her, en Forenede Kirke der; Folk møder hinanden paa Kirkeveiene. Nogen Skolepleie under Jaadanne Omstændigheder er ganske umulig; Tiden gles bort med lange Rejser og besværlige Veie. Her er næsten bare norske Folk; og det er længe siden de kom fra Norge. De haar endnu udenfor nogen Menighed. Hvorfor vil de ikke slutte sig til? I de to Maaneder som Kirken herre har ferndt mig at virke her, har jeg hørt og hørt omkring for at faa de udenforstaaende til at komme ind i vore stiftede Menigheder. Hvad har de som Hindring? Jo: „Si har hoel her i mange Aar, men kan umulig blive fortrolig med disse kirkelige Forhold; her er Gauges, den Forenede Kirke og Synoden. Alle tre Samfund med den samme Lære; men alligevel adskille, splittet, og alle tre Samfunds Menigheder paa Sultefur. Ikke kan det ene Samfund alene oprette Skole for vore Børn, ikke redde vor Ungdom fra Dansens Forbandede; det kan ikke ske, saalange Samfundene ikke faantes. Hvad er meien for, at en norsk-litberst Menighed kan stiftes her, saa kunde vi saa kirkelig Betjening og Orden paa alt, og Presten kunde naa at gjøre mere for Menighedens aandelige Obygelse.“

Her kommer Konselligheden. Her er Menigheder; men Synodens Medlemmer vil ikke gaa ind i Gauges eller den Forenede Kirkes Menigheder; og naar vi ikke vil gaa til dem, saa vil ikke de komme til os. Som fjører den nedslagne Prest i Skovfyen de 20—30 Mil med usorretet Sog. Spørger disse Folk udenfor Menighederne om den rette Forstaaelse af „Dygjet“? Kom ud paa Bidderne, I som formaner til Betænkning, og behuder onde Tider, hvis en organisk Forening besluttet. Kom ud og se og hør. Jeg har været i dette Strøg i to Maaneder, men endnu træffer jeg Folk, som hører Menigheder til, som spørger hvornår jeg er og hvad jeg heder. Kom ud og filosofer for de Unge i Danseshuene om den overhængende Fare af kirkelig Forening. Kom ud og hold eders Foredrag om det at læse Lære om intuitu fides ind i „Dygjet“ til alle som træffer paa Søndag. Maaske I vilde saa nye Betænkneligheder og se Faren, ikke i „Dygjet“ og kirkelig Forening med Troesbrødre, men Korten i Splid og Splittelse.

Maatte ingen med Rette kunne pe-

ge Fingre ad Synodens Prester som Jaadanne, der vel har Verdom nok, men mangler den rette Kund! O, om I kunde se Klarerne, som læses eller Løsning paa dette. „Været hverandres Byrder, og opfylder jaaledes Kristi Lov.“

Fredens og Barmhertighedens Herre Jilde Eders Sind og Tanker under Mødet, til hans Riges Fremme og Sjælens evige Frelse!

En ringe Medarbejder i Kirken Ringgaard.

Resten af Sessionen optoges med Diskussion om denne Sag. Pastorerne S. A. Thorsen, J. E. Jørgensen og C. S. Eversen alle. Som Wilson fra Minneapolis opfordrede Forsamlingen til at udtale sig i denne Sag.

Sessionen afsluttedes med 2det Vers af Salme Nr. 40.

Tredag Eftermiddag oabnedes Professor Bruns Mødet med Andagt. Diskussion om Foreningsloven forstattes hele Sessionen. Følgende talte: Pastor D. Halsorien, Professor Brandt, Pastor Jørdahl, Professor Stub, Pastor Thomas Riksen, Pastor W. Thorsen, Dr. Stub, Pastorerne D. L. Vee, R. Vee, J. Revorson, Bjørnsen, Advokat A. Dahlen og Pastor Urberg.

Mødet sluttede med 3die Vers af Salme 40 og Betsignelsen.

Lørdag Formiddag oabnedes Mødet med at læse en Andagt over Ejes. 4, 1—3, som var sendt til Mødet fra vore Missionærer i Sina. Missionærerne vilde paa denne Maade være tilstede iblandt os. Denne Andagt vil senere komme i „Kirketidende“. Den læstes af Pastor Bergesen og han sluttede med Ps. Salmen 46 blev sunget.

Pastor J. B. Lorrison og Prof. Nillebo valgtes som Præsidesomite for de engelske Blade. Formanden havde for „Skandinaven“ og „Minneapolis Tidende“ anmodet Professor D. G. Nistad om at referere. Dette godkendtes af Synoden.

Der blev antaget et Forslag om, at de som helst vilde at benytte det engelske Sprog, tillades at gjøre det.

Konmandskomiteen rapporterede 15 Kandidater for Kandidatnominationskomiteen. Til disse 15 tildeles af Forsamlingen tre Kandidater til Listen. Den til da følgende 18 Navne:

Pastor S. N. R. Hovsaker, Son, S. W. Wilson, Minneapolis, Pastor Lauritz Larsen, Peter Johnson, Chicago, Pastor W. A. Christensen, S. A. Ljosvold, Winmar, Minn., Pastor R. N. Vee, C. A. Erstad, Jumbrota, Minn., Pastor S. S. Urberg, Selge, S. Aaker, Ridgeway, Iowa, Pastor

G. Sundal, T. R. Bry, Rothson, Minn., Pastor C. Davick, S. Veum, Mayville, N. D., Pastor St. Zeebuns, Pastor Holden Olsen, Pastor Olaf Turms, Pastor A. J. Torgerson.

Kan Fred saa til Valg paa denne Kandidatkomite.

Formanden læste følgende Brev til Synoden fra Professor A. Wilfelsen og Pastor Ar. Magelsen:

Til Synoden!

Kæde og Fred i Jesu Navn!

Kjære Brødre og Søstre! Undertrykkede heder herved Synoden om Undskyldning for ikke at være tilstede ved dens Møde denne Gang. Gud ved, hvor gjerne jeg vilde være med Eder for at blive opbygget og belært, som jeg saa haare trænger til. Men min Helse er ikke saa bra, at jeg tør udsætte mig for den Kultrængelse, som den lange Rejse og Deltagelse i Møderne vil udsætte mig for. Men lad mig med det samme saa Lov til at udsætte mit Hjerte for Eder og sige, at intet af alt det som Gud har ladet mig opleve, har voldt mig saa ondt og voldt mig saa megen Smerte som denne Strid om Forening har gjort. Med Undtagelse af min egen Sund og Hjertensid for Sjælens Frelse har intet bragt saa stor Gummer til min Sjæl som den Tilstand i vort fjære Samfund, der nu andenbarer sig. Hvorledes er det gaaet til, at

der nu hvert Samfund er to Partier? At der strides jaaledes, som om der hos den ene Part ikke længer var nogen Vilje eller Evne til at forsvare Sandheden, eller at den anden Part ikke vil Fred? O, Skaden ligger dybt inde i vore Hjerter. Vi har truffet paa, at vi havde den rene Lære — Gud ske Lov, den har vi —; men vi har glemt „Kænselsen“, den daglige Genflyen til Raadestolen. Vi har diskuteret saa meget om „Troens Stilling i Udvalgelsen“, hvilket ogsaa er ret; men vi har for os selv glemt, at „den Tro, som skal satte

Berglund Bros.
Kaffehus
Beste Sort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
1305 Commerce St. Tacoma

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

20th Year Opens Sept. 22
Second Semester Opens Jan. 26

Gym. Building
Main Building

WHERE IT IS.—At Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.
WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.
WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students.
WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or life.
FOR COLLEGE.—Classes in Modern Languages, German, French, Greek, Science, Literature, History. Special department for foreign-born. Strong courses in Spanish, Italian, and French.
ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletics, Band, Orchestra, Chorus, Glee Clubs, Debating, Literary, and Mission Societies.
SPECIAL FEATURES.—Home-like atmosphere, best influences, lowest possible tuition, short terms, no extraneous examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.
EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing, 26 weeks, \$180; 18 weeks, \$135; 9 weeks, \$90. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel. Catalogue tells how we do it. It is free. Send for it.
Address N. J. HONG, Principal, Parkland, Wash.

Kristus, maa opvækkes i vor Synod-jammers Høstelse."

Elffelige Embedsbrødre! Lad mig saa minde Iser Eder om Apostelen's Formaning: "Maa os ikke have Lyst til forjængelig Hæde, saa vi trodjer hwerandre og værer Kvind mod hwerandre." (Gal. 5, 26). Man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at der i meget af det som siges og skrives om "Forening" røbes Mangel paa det Sindelag som Herren fordver i dette sit Ord; der er Mangel paa Sandhed i Hjertet, Mangel paa Retfærdighed og Villighed lige overfor Brødre som har et andet Syn paa Stillingen og udtaler den. Og det værste er, at Animositet og Uvilje mod Personer ignes at blande sig med i Betragtningen af en Sag, hvor alene Guds Ord skulde saa Lov til at tale. Hvorledes skal man nemlig ellers forklare sig den Althered, Bitterhed, Spot og Bagtalelse, som fra enkelte Hold faar Lov til at komme fram endog i det som med Overlæg skrives til "Sandhedens Forsvar"?

O Brødre! Er Idmøghed, Forsigtighed, Nærfærdighed, Skarplighed og Forsaaelsesfuldhed til enhver Tid nødvendig — saa er disse Egenskaber især i denne Tid dobbelt nødvendige, om vi ikke skal forarge og forvirre dem som er os hellige ved Raadens Raad, sønderrive Enigheden i vort Samfund og umuliggjøre en Gud velbehaagelig Enighed og Forening med andre Samfund; thi Partiaanden gjør det umuligt for os at see kristelig Lygt mod hwerandre for vore Led og Handlinger, — og da kan der jo ikke længer være Tale om Troensnighed efter Guds Ord.

Det har jærntet mig at se, hvorledes min gamle Ven og Medstreder, Dr. Laur. Varjen, er blevet fremstillet som en der enten ikke forstaaer og kjender Sandheden eller ikke længere har Vilje eller Evne til at holde fast ved den. Hvad har da denne Mand sagt eller gjort, som skulde fortjene en saadan Attest? Trænger Dr. Varjen — og jeg kan tage mig selv med —, som nu gaar paa Gravens Rand, mindre til Guds Sandhed end tidligere? Eller skaar vort Ansvar for Gud nu mindre levende for vor Samvillighed end før? Eller er det hos os nu nogen Uegjæverighed som ikke er bleven ukredsøstillet, og for hvis Skold vi skulde være villige til at staa af paa den Sandhed, ved hvilken vi tror at blive frelst ind i Guds evige Rige? At enhver af os kan tage Keil ved Bedømmelsen af den firkelige Stilling, saaledes som den nu ligger fore, det indrømmes villig, og derom kan vi forhandle med vore Brødre; men vi vil gjerne saa beholde den kristelige Hæde, at vi vil holde fast ved det vi har — Sandhe-

den — indtil vi faar se ham, som er Sandheden selv, i det evige Liv.

Hvad Sagen selv angaar: Forening med de andre to Samfund paa nærværende Stadium, da har jeg haat mine Betænkeligheder; nogle af disse er fjernere, andre er kommen til, og det er jo muligt, at inden en virkelig organisk Forbindelse især, som der kommer Omstændigheder til, som enten forøger disse Betænkeligheder, (hvilket Gud forbyde), eller og fjerner dem, hvilket jeg beder om og haaber. Den som ingen Betænkeligheder har i denne Sag, har vel mindre grundig gjennefølelse den. Skulde jeg gaa efter mine Høstelser, saa vilde jeg helst bede Gud om at lulle mine Pine, før den norske Synode opbøder at eristere. Men mine Høstelser skal i denne Sag ikke distere mine Handlinger. Jeg tror, at "Opgiv", trods dets Mangler, er en ret Fremstilling af Sandhed til Salighed og at det dækker de væsentlige Punkter, hvormed der har været Strid mellem os og de andre Samfund. Bestaatter den norske Synode, mens jeg endnu lever, at gaa ind i en nærmere ydre Forbindelse med de nævnte Samfund, da stader jeg i Guds Ord intet som tvinger mig til at forlade Samfundet; jeg vil gaa med. Jeg vil da tro, at Kirken's Herre og Konge i sin Skarplighed og Raade vil leve og herse ogsaa i det nye Samfund.

Raadens og Barmhjertighedens Gud lede Eders Hjertes og Tanker ogsaa under Forhandlingerne af denne vigtige Sag om Forening, saa at hvad I taler og beslutter, maa være til hans Hæde og Kirken til sand Fred og Belsignelse.

Ogsaa anholder jeg, Brødre, hos Eder om en hjertelig Forbøn for mig at min Tro ikke maa aflade; thi det er en stor Sag det gjælder om, et Mennekses Salighed; og derfor vil ikke Fienden at jeg skal holde ud og saa Livsens Krone.

Eders ringe Broder i Herren,
A. Wikkelsen,
Ellensburg, Wash., 13de Oktober, 1914.

Til den ærede norske Synode,
samlet i Stout Falls!

Jeg holder mig brevet af Brodersaad til at henveide nogle Ord til Eder, kjære Fædre og Brødre, i Anledning Foreningsagen. Jeg tror at kunne sige: De fleste i vort Samfund ønsker Forening. Det er jo Guds Vilje, at hans Børn skal have fæstet Tro, fæstet Haab, fæstet Skarplighed, der skal aabenhæres i Udgang og i Samarbejde for Guds Rige. Den langvarige Strid (34 Aar) har fjernet dem fra hwerandre som skulde være Brødre. Hvor megen Sorg, hvor megen Vilterhed,

hvor megen Skade har den ikke afstedkommet! Jeg har søgt, og vel alle andre ogsaa, som i den senere Tid er kommet i nærmere Berørelse med den Forenede Kirke, at vi har sande Troensbrødre der, og de vil gjerne arbejde med os, ligesom vi med dem.

Doortor skulde vi tænke, at den Foreningsbestræbelse, som i flere Aar er kommet tilstaae, blot skulde være et Udslag af Trothed eller Unitarisme? Nei, lad os heller ikke tro, at vort Arbejde i Præsten og Undervisning har baaret den skjønne Jungel at man vil tilgive, vil glemme, og luge at indhente noget af det meget som er blevet forjæmt under den lange Strid.

Der skrives tildels temmelig bittert og spottende om Foreningen, især i Bladet "Amerika." Jeg er vis paa, at det ikke er den rette Raad, som aabenbarer sig der. Man taler om, at den og den har lædt afjærte og faldte Domme over vort Samfund, ja, det er ogsaa min Mening. Men vi ved ogsaa, at der kanne er hundreder, og muligens Tusinder i den Forenede Kirke, som ikke dømmes sig. Men det er nu ikke altid saaledes at protestere paa et Møde; man loder det gaa. Kunde vi ikke forelægge Menighedsfolket i den Forenede Kirke paa Stedet hvor vi i den senere Tid har haft fælles Sammenkomster, det Spørgsmaal: Tror I, at vi i Synoden lærer, at Gud har bestemt nogle til Jorddømmelse; tror I at Synoden lærer, at Mennekesky kan forholde sig som de vil, saa vil dog Gud gjøre dem salige af dem, han har udvalgt? Saa antager jeg nok, at vi vil høre et juldtonigt "nei". Men dette var det nok for mange Aar siden en hel Del som troede. Lad os, som en nylig har skrevet, se "i o r t" paa disse Sag. Lad os glemme hvad der har været sagt af andre og søge Enighed. Vi paa Synodens Side har ikke belyst de andre, og derfor kan vi glemme, hvad nogle saa sagt. Lad os se paa de mange Tusinder, som tildels betragter os som Troensbrødre, eller som vil komme til at betragte os som saadanne, naar de lærer os at kjende. Vi vil ikke ofre noget af den erkendte og belysede Sandhed, men vi kan vil ofre noget af personlige Hensaa. Hvad gjør det om jeg kanne ikke faar Særbeholdens Udmærkelse, naar denne store Sag kan saa Fremgang.

At der er mange og store Rauffeligheder for en Sammenstilling, det indser jeg vel; men den naadige og vise Gud vil hjælpe til at overvinde dem, det er jeg vis paa, naar vi alvorlig søger at komme sammen. Tænk, hvad vi kan gjøre for Børnene med Religionskole, naar vi bliver

(Forts. sid. 7.)

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
Provident Bldg., 10. & Pacific
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene Iftens Aftale
Main 1957; Res., Madison 1003
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevlie
Behandler Sygdomme i
Oren, Næse, Hals og Øyst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Dr. Hyslin
Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 499
Residence 924 No. 1 St. Main 555
House calls made preferably outside of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæger
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5198
Tacoma, Wash.

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1103 Tacoma Ave.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - Wash.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. AROTANDER
& **C. JACOBSEN**
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Phone Main 7220
Carl B. Halls
Norsk Advokat
408 Lyon Building
Third & James Seattle, Wn.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4270.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret \$.75
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive gamle den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
 Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

"Pacific Herald" 75 Cents Aaret. Grit fra nu til Nytaar til Alle, som betaler for 1915. Følg med i Kirkearbeidet. Læs "Herald"!

Alle Pengene til Pacific Herald sendes til Parkland, Wash.

Var!

Pastor N. Astrup Larsen, vor Missionær i Kikungshan, Honan, Kina, lod sit Piano blive igjen her i Tacoma. Han ønsker at sælge det. Bli nu "Pacific Herald"s Læsere være saa venlig at være os behjælpelig med at saa det solgt. Prisen er \$300. paa gode Billaar. Man betaler \$100 den 1ste Mars 1915, \$100 1ste November 1915, \$100 den 1ste Juli 1916. — Galt \$300. Ingen Rent for Pengene. Han har tilfulds Korymba Litteratur i 15 store Pragtbind, samt Plates Boof. Dette Verk er oprindelig værd \$100. Han vil nu sælge det for \$50.

Reflekterende kan tilskrive O. J. Ordal, 912 So. 17 St., Tacoma, Wash.

Evangeliet der ikke eller hvor den evangeliske Kirke var før Luther.

Kommer Eders Billeder ihu, som have forkyndt Eder Guds Ord, og naar I betragte Udgangen af deres Vandring, da efterfølger deres Tro! Jesus Kristus er igaar og idag den Samme, ja til evig Tid. (Hebr. 13, 7, 8).

"Hvor var vel Eders evangeliske Kirke før Luther?" spurgte en romersk Kristen en Protestant.

"Hvor var dit Ansigt før du vaskede det imorges," svarede den anden igjen. Det var et fint Svar; thi den evangeliske Kirke er ikke andet end den gamle apostoliske Kirke, renset og befriet fra Pletter og Udyder,

hvormed den var vansiret og fordævet under Bovernes Herredømme. Længe før Luther har lapre Guds Rønde sat ind Liv og Guds paa Kirkens Forvælselse og Renselse. I Lyon i Frankrige levede en rig Høvedmand, Petrus Baldus, netop paa den Tid, da Pavedømmet var paa sit Slagts Hvile. Gud lod denne Mand omkring Aaret 1170 finde den kostelige Perle, det hellige Evangelium. Han fordøbte sig deri, navnlig i vor Herres Jesu Hjerterprædiken, og da han der fandt Liv oglys for sin Sjæl, lod han paa sin Beføstning en Del af Bibelen oversætte paa Landets Sprog og udfirve i mange Exemplarer og uddelse blandt Folket, forat ogsaa andre kunde stille sin Tørst efter den levende Gud. Tilige vandrede han om for med varmt Hjerte og velstændig Mund at lede de besværede Samvittigheder fra de romerske Præster hen til vor Frelser Jesus selv og mange som var omvendte ved Guds Ord, drog som Prædikanter om med ham i Landet. Da Erkebiskoppen forbad ham denne Hjerlighedsgjerning og Paven i 1183 endog igjste ham i Kirkens Van, togde Baldus med sine Venner sig offentlig løs fra den romerske Kirke, forlod med dem Lyon og skulde sig mellem Alpernes Fjelde og Dale. Sidenefter vandrede han som en ret Høvedmand, der med god Samvittighed kunde angribe sine Barer, til Tyskland, langs Rhinen, nedlagde endelig i Böhmen sin Vandringstau og gik der hjem i Fred 1197. Men den Hjerlighed til Guds Ord, som han kendte, levede fremdeles saa mektig i hans Troesfæller Waldenferne, at end ikke mange Strømme af Blod kunde slukke den.

Willef.

Endrent 200 Aar senere vakte Guds Ord i England en frisk Kamp mod Pavedømmets evangeliske Modfærdninger. Omkring 1380 overjatte nemlig Johannes Willef, Præst i Luttermouth ved Oxford, den hellige Skrift paa Engelsk og erklærede det for skænderi at forbyde Folket Bibelen. Ogsaa han kendte ud bibelske Prædikanter. Da han blev fordømt af Paven, afgav han den Erklæring, "at han kunde gjenkalde, naar man kunde gjendrive ham den hellige Skrift; han vilde af ganske Hjerte ved Guds Raade forblive en Kristen og til sit sidste Aandedrag bekynde og forbyde Kristi Lov; thi alle kirkelige Overleveringer, som ikke stemte med Skriften, kunde ikke gjælde. Al Sandhed indeholdes i den hellige Skrift; men Sjælen i den hellige Skrift er Jesus Kristus, den eneste Midler mellem Gud og Menneskene." I denne Tro døde han 1384 i god

No; men mange af hans Venner led Martyrdsdøden, og 1428 blev ogsaa hans Ben opgravne og brændte og Kisten strøet for alle Vinde.

Huis.

Dog, hvad nyttede det? I Vohmen blomstret Troen paa Evangeliet alter op igjen som en Baarblomst. Der fandt Johannes Huis gjenne den folige Willefs Skifter Veien til den kristelige Sandheds Hjerne. Han blev i 1402 Præst ved Veshlehens-Kapellet i Prag, som Privatmand havde grundet for at "forstærke det arme Folk Guds Ord i det böhmske Mødermaal." Det var den Tid, da tre Paver herskede paa en Gang og gjensidig satte hinanden i Van. "Kirkens Hoved," lærte Huis, er Jesus Kristus. Paven er kun Kristi Statholder, naar han regjerer Kirken i Kristi Navn. Gjør han ikke det, er han en Antikristens Statholder. Ingen maa adlyde Paven, naar denne befaler noget, som strider mod Evangeliet. Ligesaa lidt maa man adlyde de Hellige og følge Kirkens Lære, naar det strider mod Skriften." Huis blev belagt med Van og hele Prag med Junderdift. "Gaaen, sagde Huis med Hentning til sit Navn, (der paa Böhmsk betyder en Gaa), er et tamt Dyr, som ikke kan springe sig høit op, men bagester vil der komme ædlere Jule, Falke og Træ, som vil springe sig høiere mod Himmelen." Han blev indfaldt til Kirkeforamlingen i Kostnütz. "For at vidne om Sandheden for den hele Verden," drog han trostlig derhen, men blev trods det frie Leide, som Keiser Sigismund havde tilfagt ham for Frem- og Tilbagereisen, fængslet og som Erkekatte dømt til Vaaret. Herrer Kristus, raabte han knalende, tilgiv mine Fiender for din Barmhjertigheds Skyld!" Da han blev udsiddt af den præstelige Stand og Ralken blev ham svarede med de Ord: "Vi tager fra dig, fordomte Judas, Jyrellens Kalk!" sagde han høit og freidigt: "Jeg fortroster mig til Gud, min Fader, og til min Herre Jesus Kristus, at han ikke vil tage sin Frelses Kalk fra mig, men at jeg endnu idag skal drikke den med ham i hans Rige." Derefter blev han lesende brændt paa sin Fødselsdag 6te Juni 1415. Men det me Liv, som Gud gjenne ham havde kaldt tilbage hos Tusinder, kunde ikke brændes og har lyst frem hos de böhmske og mehrske Prædre indtil denne Dag.

Savonarola.

Endnu 50 Aar, og det udartede Pavedømme amatte se sig angrebet i sit eget Land, i Italien. Hieronimus Savonarola, en ung Væge af adelig Familie, blev ved Synet af Kirkens

Skendighed først tilskyndet til at gaa i Kloster og siden til Kamp mod Tidens Fordærvelse. Guds Dom og Guds Raade, saa som begge er fremstillede i den Hellige Skrift, var hans Livs bevægende Kræfter. Herrens Sværd, saaledes prædilede han med glødende Barne, vil komme over den hele Jord og over Italien og det snart, og da vil Kirken werde fornyet." De Paver, som regjerede paa hans Tid, Sixtus 4., Innocentis 8., og Alexander 6., levede rignagt og saa i saa aadnbare Synder, at det ikke er til at nævne. Rom og det pavelige Hof var et Tilflugtssted for allehaande Vaster og den argeste Vantro. Den hele Kristenhed var forfærdet. Man sagde aabent: Pave Alexander og hans Ugra hører Rei for Antikristen; han virker for Udbredelsen af Satans, ikke for Guds Rige. "Giften, siger Savonarola, er saa opkoblet i Rom, at Frankrig, Tyskland og al Verden er smittet deraf. Det er kommet saa vidt, at man maa advare enhver for Rom, og at det heder: Vil du fordarve din Søn, saa gjør ham til Præst. Qui! fly fra Rom, fra Babel; thi Babel betyder Forvirring, og Rom har forvirret hele den hellige Skrift. Fly fra Rom og vend om til Gud." Pave Alexander 6. banlyste Savonarola, og den verdslige Ret i Republikken Florenz hængte ham til med to af hans Meningsfæller at hænges i en Korsgalge og derefter brændes. Men han blev fast og frimodig i sin Tro, at Herren selv snart vilde forme den fordærvede Kirke. "Rom," saa lyder hans Ord, "vil ikke kunne slukke denne Jid, og bliver den slukket, saa vil Gud vende en anden; ja den er allerede kendt rundt omkring, de ved det kun ikke." Som en Seierherre led han den 23de Mai 1498 Døden i Galgen Dagen før Kristi Himmelfartsdag.

Alexander 6. mente, nu skulde han saa No i sine Synder. Men da Savonarola udaandede paa den skæmte, solbesfannede Raadhussplads i Florenz, havde Gud allerede oppe i nordligere Lande udbalgt det Redskab, ved hvilket han vilde bryde det frøgtelige Van, hvormed Pavedømmet holdt Samvittighedsbændne. Det var den dengang 14-aarige Gut, vor Martin Luther. Han skulde blive Fruen og kende den Jid paa Jorden, hvormed Huis og Savonarola havde spæet.

(Efter Julius Disjeckhoff.)

Eufem Sigrid Husby i Port Madison døde den 29. Okt. i sin Datters Mrs. Ed. Engbretsons Hjem. Begravelsen foregik fra Kirken den 2. Nov. hvor Past. Sandmel, We-

nighedens Preft talte paa Korst og D. Sagses, som i to Kar var den Gamles Preft og Sjalesørger, talte paa Engelsk. Mrs. Sigrud Gubby, født Broth var født i Lyndals Præstegaard den 29 Sept. 1832 var gift med Anders P. Skjelskø, som døde i Dec. 1909. Siden hun blev enke har hun boet hos sin Datter og Svigerføn, som pleiede hende med Omhu og Kjærlighed. Hun overlæves af fem Børn: Mrs. Engbretsen og Martin Gubby i St. M. John Gubby ved Washongal, Wa., Edvart i Klaska, og Lars, den ældste Søn i Norge — (tre Børn er døde), dertil elleve Børnebørn og to, eller flere Børnebørns Børn. Den fære Gamle var et særdeles from og eislværdig Kvinde som daglig omgiktes med Guds Ord og Løn til Gud. Hun var særdeles vel tilfreds med at saa gaa hjem — ja glædede sig til at saa forlade denne Jord. Hendes Preft gav hende og saa de samme gode Vidnesbyrd. Den trosfaste Gud og Jæveler være i Raade og Kjærlighed hos de sørgende Børn og Efterladte.

D. S.
Decorah Posten bedes optage.

Mr. og Mrs. Engbretsen og Brødre frembarer til alle Raader samt Menighedens og Past. Søndag en hjertelig Tak for al bevist Venlighed og Hjælp bevist dem under deres Moders Sogdom og Fortgang.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelsers Kirke Syd 3 og 17de Gade, D. J. Ordal, Pastor. Solmesse paa Korst kl. 11. Aftenfang paa Engelsk. Ved Aftenfangen vil det andet Foredrag om Bibelen blive leveret.

Kvindeforeningen møder i Kirkens Sal Torsdag den 12te November.

Concordia møder om Aftenen samme Dag.

Reformationsfejten Søndag Aften til stor Tilslutning. Solmesangen var særdeles kraftig og oplysende. Koret sang to valte Sange. Mrs. Egan og sin sang to Soler. Det var en sand Nydelse. Prof. J. H. Kowler talte paa Engelsk. Det var en grei og god Fremstilling af Luther som Reformator og det Seltemod han besad. Stedets Preft talte paa Korst om Reformationsens Bælen og Betsignelse. Gud velsigne Ordet for os og bevare det for de kommende Slægter.

Miss Hulda Kalesy fra Red Wing, Minn., som et Par Maanedes var paa Besøg i Silverton, Ore., og se-

ner i Puyallup, Wash., er i disse Dage Gæst i Prestegaarden.

Mr. Hans Olsen fra Bag Centre var herom Dages indom og hjilste paa Redaktionen. Han foragtede sin Subskription paa „Herald“. Olsen er en fremragende Nordmand. Han har en 250 Acres Efters Farm. Tak for Besøget!

Mr. og Mrs. A. P. Hanson og to Børn, som har levet i Tacoma lidt over et Kar, reiste Søndag Aften tilbage til sit forrige Hjem i Price-lyn, Minn. Det er et Tak for vor Menighed. Men vi haaber, at det vil blive til Betsignelse for dem.

Fra Mina har en af vore Familier soaet den glædelige Nyhed fra Missionær N. Astrup Larsen og Hustru, at Storken har gæstet dem, idet der blev født dem Døttlinger, to Piger „Pacific Herald“ vil herved lokasse Pastor og Mrs. Larsen i den Aftedning. Gud velsigne Forældre og Børn.

Mandag modtog vi den sørgelige Underretning fra Red Wing, Minn., at Mr. C. S. Vognruds store, moderne Værelse var ødelagt ved Jildebrand. Mr. A. S. Vognrud og S. L. Hjermstad drev Dry Goods og Grocery Forretning i Bygningen. Tabet anslaaes til \$100,000.

Torsdag Aften, den 10de Nov., blev Miss Lydia Sage, vor afholdte Organist, behagelig overrasket af en stor Forskning. Koret havde prøvet den Aften og ved 9 Tiden blev koret indbudt til en Kop Kaffe, om de bare vilde komme ned i Kirkens Sal. Da man var kommet tilstede holdt Stedets Preft Tale, hvori han forklarede Hentigten med Sammenkomsten. Menigheden vilde paa denne Maade opmuntre Organisten. De vilde paa denne Maade gjerne øge lidt paa hendes Løn. Han overrakte derpaa en pen Sum i Penges til Miss Sage, som takkede hjerteligt. Forfriskningen forberedes.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i Kirken paa 62. og Warner St. Søndags Aften 7:30. Smaabarnforeningens Udbytte dette Kar under Mrs. Larsons daglige Redolle blev \$29.00 og som skal deles ligl mellem Indremissionen og de som lider Hungerens i vort Missionsstrøg i Aino.

Afredag næste Uge møder Ungdomsforeningen hos Miss Alvestad.

Vest Tacoma.

Immanuel Menigheds Kvindeforening havde en meget vellykket Betsidste Lørdag og tiltrods for Føregnen var det ikke saa faa tilstede. Vi

frembarer vor hjertelige Tak til alle som stattede denne Sag.

Ku er det endelig blit en „Stage Line“ fra 11th og E St. herud til Stevens og No. 19. „The Red Rover“ forlader E St. hver halvtime og No. 19 hver Time, saa nu bliver det let at komme til Kirke for dem som synes det er for langt at gaa.

Kvindeforeningen møder næste Onsdag hos Mrs. Vaser. Søndag er det ingen Gudstjeneste.

Klaska, Wash.

Gudstjeneste i den lutheriske Kirke Søndag kl. 10:30 Form.

Silvana, Wash.

Zions Menigheds Kvindeforening holdt Lørdag den 29de Okt. sit Aarsmøde i Mrs. S. Brækhus' Hjem. Bertilinder Jaga Brækhus og Mrs. John Brækhus. Foreningen havde i det forløbne Kar samlet \$139.50 hvoraf en Del bruges hjemme. Foreningen yder laar til Aino Mission \$20, til Pacific Dist. Judev Mission \$25, Parkland Børnehjem \$15 og Schroeder Mission \$10. Embedsposterne fyldtes som følger: Pres. Mrs. John Haag; V. Pres., Mrs. John Brækhus; Skatferer, Mrs. S. E. Paalson. Monsterekomite Mrs. Carl Pederson og Mrs. Randi Larsen. Paa Løffeligesdagen besluttede Kvindeforeningen at holde Tilslutning.

Lørdag den 31te Okt. holdtes Bryllup i Mrs. Ole Gudvangens Hjem. Sønnen Andrew D. blev viet til Frederika Gaudel fra Quincy, Wash. Brudgommen er født i Freeborn Co., Minn. af Forældrene Ole Gudvangen og Hustru Velsy og Bruden er af tyske Forældre født i Europa. Nere Slægtninger og Venner var tilstede. Et hyggelig Bryllup fejredes. Brudgommen er vel kendt her som en ist og samvittighedsfuld Ungdom som sætter et godt Eksempel for alle som han kommer i Berørelse med. Bruden har haft sin Opdragelse i den nyt-lutheriske Kirke og er antet og seet op til i sin Hjemby. Deres unge Børn har — lig sammen med at gulle det unge Par mange lykkelige Dage sammen til Guds Hære og deres egen og Medmennekers laude vel.

S. E. V.

Lakewood, Wash.

Lakewood Kvindeforening holder sit aarlige Udvalg i Kirken den 19de Nov. Middag serveres fra kl. 11:30 af og Udvalget begynder kl. 1 En.

S. E. V.

Skittering.

Fra Henry Visten og George Nelson i Willtown Menighed har jeg modtaget \$10 til de trangende i Krigen's Lande. Vigeledes Stolleff i Florence \$3.25. Pengene er oversendte til Det Røde Kors's Forening. Med Tak til Giverne.

W. A. Christensen.

Stor Fejldag i Bergen Menighed, So. Dakota.

Følgende Udklip fra et engelst Blad er os tilsendt af en af Menighedenslemmerne:

Bergen Menigheds Kirke var fuldt til Trængsel sidste Søndag, den 18de Oktober, thi paa den Dag var to af Menighedens forrige Sønner, som er Prester i den norske Synode, tilstede, nemlig Pastor W. A. Christensen fra Stanswood, Wash. Han blev født, da hans Fader var Preft for Bergen Menighed. Den anden var Pastor S. L. Thompson fra Grantsburg, Wis., som var født og opvolet i Norman Township.

Pastor Thompson prædilede paa Korst paa Formiddag og Pastor Christensen holdt Foredrag om Norge paa Eftermiddag.

Middag serveredes i Kirkens Sal af Kvinderne. Det var sandhed en stor Dag for Bergen Menighed.

S. J. Hanson,
Peruville.

Synodens Kirkearbejde paa Stillehavsøstien.

Et Forlig Ved

W. A. M. Carlsea.

(Fortset).

Den anviste Byggegrund kaldt naturligtvis snart tilbage igjen til Ageringen, og det var i Grunden ingen Slæde; det sees klart, at disse Gaver oftest ikke have været til stort Gavn for de forfællige Kirkefæmnd, fornemmelig fordi de have anstrengt sig over Gode for at saa op stabile Bygninger og overbøde hinanden. Kyststrøgens Hensigt hermed har jo vistnok fornemmelig været Gavernes Forklæmelse, og derfor ere de bortgavne Jordstykke tildeles blandt de smukkeste beliggende.

De ovenfor nævnte tyske mærede Menigheder, som have faaet saadant Jordstykke, have søgt at binde til sig Tyskere uden Hensyn til Troesforstjel forat kunne saa sine Kirker og Prestegaarde opførte, de søge sin Støtte i de tyske Foreninger og frogte Intet mere end en alvorlig be-

Kjendelsestro Prædikant i den store Menighed i Melbourne er Formanden i Komiteen og en ledende Mand den tykke Konjul, en velvillig og nedladende Mand, af Bekjendelse dog Katholik. Af Regjeringen, Stormænd eller Foreninger har den luth. Kirkelike intet Godt at vente. Derfor var det nu ingen Skade at hint Forsøg gik overbort. Den skandinaviske Forening stod heller ikke længe; den udartede snart til en Dansetrille- og Spilleklub og oplyste sig af sig selv. Pastor Jacobsens Arbejde indkommes dog med Taknemmelighed af de Jaa, som glædede sig derved; en af hans Konfirmanter, Josef Hansen, en Søn af den ovennævnte Danske, har været i Amerika, og hunderet i Springfield; han kom tilbage fort for Baalse og prædiker nu i Melbourne hver Søndag som Vikar i den bekjendelsestro Menighed, Tyll om Formiddagen og Engelig om Aftenen; det har været mig en stor Glæde og Opmuntring at møde og omgaaes ham her.

Efter Pinte besluttede jeg at foretage en Rejse omkring i Victoria til de Egne, hvor jeg dels havde bragt i Erfaring at Landsmænd hørde i større eller mindre Antal, dels endog har de modtaget Opfordring til at besøge dem igjennem Bekjendte og Venner i Melbourne eller direkte. En Mand kom saaledes rejsende ned til Melbourne fra et Sted 75 Mile borte for at høre Prædiken, da det rygtedes, at en skandinavisk Præst var kommen; en dansk Familie fra et andet Sted endnu længere borte, som kom i Besøg til Melbourne kaldede og prædiker Gud, som havde hørt deres Bønner, saa de nu kunne høre Prædiken og komme til Alters; de tegnede sig ind i Menigheden og vare de første til at yde Bidrag til den; dem og flere var det min Agt at besøge. Jeg drog da aften den 19. Mai, besøgte de store Guldminebæger Ballarat, Sandhurst (tidligere kaldet Bendigo, under hvilket Navn hele dette Gulddistrikt er bleven saa bekjendt) samt de mindre Byer Castlemaine, Chines, Dalesford og flere. I Castlemaine, i hvis Omegn mange danske Familier bo, dels beskæftigede med Guldgraving, dels med Agerbrug, var en ikke liden Forsamling; (Pastor Jacobsen har ogsaa tidligere prædikeret for dem) de vare meget taknemmelige for Besøget og ønskede, det kunde blive gjentaget, i Sandhurst, hvor ogsaa mange Skandinaver bo, tilbids spredte saa vidt nordover mod Stjernerne, at det var umuligt paa nogle Jaa Dage at komme omkring, havde vi ligeledes en saare opbyggelig, om end liden Forsamling; det var en

Torsdag Aften, desuden regnsfuldt og mørkt, og i Næret er det vanheligt, ja farligt at komme omkring i Minebyerne udenfor Novegaderne, da gamle og nye Grubehuller findes rundt omkring. Ved denne Gudstjeneste udvalte flere sin Glæde over at en Menighed var dannet i Melbourne, og sin Villighed til at hjælpe til med Menighedens Udgifter, mod at Præsten kunne besøge dem nogle Gange om Aaret; tillad udvalte en ældre svensk Hæere, sin og de øvriges taknemmelige Paakjendelse af den Opførelse, som var gjort af hint Kirkeansjund i Amerika, der havde seet sig i Stand til at uddovere og udjende en vellærd og erfaren Præst for Landsmænd og Troesbrødre i det fjerne Australien, hvilket havde vist sig umuligt at erholde fra Hjemmet; man bad, at en venlig Silden og Tal maatte jendes vort Kirkeansjund og Menigheder, hvilket herved sker. Man udbad sig Tilladelse til at samle en Kollect til Hjælp til Bestridelse af Rejseudgifterne; ved denne indkom trods den lille Forsamling 12 Shilling (\$10.50), den største Missionskollect, som jeg endnu har modtaget ved nogen Gudstjeneste i Australien; Skjønt inaktive har man undladt at indsamle til Veien af Lokale osv. og lovet, at man om ikke nu, saa dog næste Gang vil bidrage til Præstens Underhold og efter Gode hjælp til, at den begyndte Gjærning kan fortsættes. Ikke overalt var Modtagelsen lige venlig, men allesteds har der dog glædelige Ting at erfare, se og høre. Saa til jeg ogsaa høre om, hvorledes man lidligere i Guldgravningsens bedste Sted, da enkelte Steder som Zalbot og Clines, hvor nu kun saa Menneffer bo, havde blot af Skandinaver en Befolkning, der gik op til 3 a 4 Hundrede, søgte at opbygge sig, saa godt man kunde, ved Sammenkomster Søndag Aften, saa mange som saadit Behov i gadelig Rensning og Beskæftigelse. Fra Bieragnene drog jeg over Melbourne til Skotstræerne i Sydøst herfra det saakaldte „Gyffland," det for Sællere jensef aabuede Distrikt; her er et lidet nyt dansk Settlement, hvor jeg var anmodet om at komme og havde lovet at prædike Søndag den 6te Juni. Det blev en underlig besværlig Tur; fra Jerusalemstationen er 15 a 20 Mile til Settlementet; men ingen Veie ere endnu anlagte, kun en Tract aabnet i Skoven; det havde regnet meget i den sidste Tid, saa Jordbunden var gjen-nemvædet; Postvoanen — en gammel Puggy — blev liddende i Dugdet, og intet andet Road var end at træffe ofsted med Balisen paa en Stof over Skulderen i knædyb Vand og

Søle, det blev mørkt, fuldstændig bafsmørkt, nogle Stjerner lyfte paa den dunkle Nattehimmel, hvoraf kun et lidet Segment kunde ses over Trærne, der her staa tætte som en Mur 300 Fod høje; men saa er det ogsaa umuligt at gaa vild, kun træffig træffe i Vandet. Kl. 8 mødte jeg et Par Folk, som med en Dygte ledte efter en bortløben Dreng; han fandt vi nu ikke, men jeg blev da funden og fik et glæstfrit Rattely paa en Possumfeld i deres karvelige Sytte, hvor jeg kunde ligge og se Stjernerne gjeennem Skytens Tag og Røge Søndag Morgen vakkedes jeg af Skafedværens og Værefuglenes muntre Støj og Sang. Veiret var straalende, men Bei og Jøre varre og ikke bedre endnu var det 9 a 10 Mile til Dankerne, did kom jeg kl. 3 Efter. Gudstjeneste blev der da ikke, heller ikke tillod Jøre og Regnveir, som igjen satte ind, at holde Gudstjeneste de følgende Dage; en Dag kunde jeg dog komme omkring til de 10 a 12 Sællere, hvoraf Rybøget bestaar og lovede til Sommeren at komme igjen. To Regndage var jeg beskæftiget med at undervise Børnene i Hytten, hvor jeg boede i Katedralskolen paa Tyll, hvilket var Familien Sprog, da Hustruen er fra Württemberg, medens Manden er fra Nord-Slesvig; jeg døbte ogsaa et Barn for dem, Torsdag aften jeg paa omtrent samme Waade, dog ad en kortere Bei, tilbage til Jernbanean og til Melbourne, hvor jeg holdt endnu to Søndage Gudstjenester, og vendte saa den 20de Juni tilbage til Sydney.

(Fortf.)

Dr. Martin Luther.

(Af E. G. W. Keyl.)

(Fortf.)

Kristus over Alt.

Havde menneskelig Alogskab kunnet forhindre det, som Gud havde besluttet at udføre ved Luther, saa havde identvisl von Mikitz været den rette Mand. Luther skal selv have sagt, at dersom von Mikitz's Fremgangsmaade var brugt fra først af, saa vilde Sagen maaske været opgivet; men at det kom til en saadan Larm, var alene Bispen af Mainz's Skyld, hvem hans Bisdøm og Bist havde bedraget, idet han tænkte at kunne dæmpe Luthers Væere og beholde den fordelagtige Afsladshandel uden Afbrudelse. Luther traadte nemlig ingentunde i Stamp, fordi han allerede da skulde have erkjendt de romerske Pavedømmes i dets ufrivillige Væere. I et Brev, som han sendte til Baven efter Forhandlingerne med von Mik-

Jeg puffer mig en Plads hos Gamle eller hos en Gufemand, hvor der ikke er Børn. Med Agtelse Mrs. Tija Holmes, Clontorp, Winn., N. I.

THE MUSICAL DEPARTMENT

OF THE

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Afsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Afsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Main 7745

Tacoma, Wash.



P. Oscar Storlie & Co
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

tit, skrev han: „Jeg bevidner for Gud og alle Skabninger, at jeg aldrig har villet eller til denne Dag vil for Noor forejætte mig noget, som paa nogen Maade angriber den romerske Kirke og Eders Hellighed, eller lægger an nogen List mod den. Ja, jeg bekjender frit, at denne Kirkes Raag staar over alt, og intet maa foretraktes for den hvortil i Himlen eller paa Jorden, uden alene Jesus Kristus, Herren over alt.“ Kristus med hans rene Evangelium var altsaa alene det, som Luther ikke vilde lade fratage sig; men da han saa dette lænet ved Afladspredikenen, saatte han sig derimod. Men i denne Kamp lærte Luther Paavedømmet ret at kjende, og skred derfor først da aabent mod det, da det blev ham klart, at kristl Evangelium ikke kunde bestaa med samme, og at Paven var kristl største Fiende. Derfor var et Verk, begyndt og udført efter menneskelig Plan og menneskeligt Raad, men et Guds Verk, hvilket derfor selv dets Fiender maatte fremme ved sin Modstand og sin falste Visdom.

Guds Retfærdighed.

Særlig vigtig for Luthers Forberedelse til altid større og større Kamp, var ogsaa følgende, som tilbragte sig i 1510. Efterat han nemlig i sin Aar med stor Glid havde læst den hellige Skrift, saa at han kunde meget deraf udenad og navnlig havde en stor Begjærlighed efter ret at forstaa St. Pauli Brev til Romerne, saa hindrede alene et eneste Ord ham deri, nemlig dette: „At den Guds Retfærdighed hvorom Paulus taler (Rom. 1, 17) den aabenhæres ved Evangeliet.“ Indtil da forstod han derved den Retfærdighed, efter hvilken Gud straffer alle Syndere og uretfærdige. At nu Gud aabenhæres denne Retfærdighed ikke alene i Lovens, men ogsaa i Evangeliet og altsaa endnu formerer Lovens Rædsel og derved berøver Synderen al Trøst, desover forkyndedes Luther ofte i sin oprørte Samvittighed. Men da han holdt paa Dag og Nat at tænke over dette Sprog, erkjendte han endelig ved de der staaende Ord: „Den Retfærdige af Troen skal leve“ ved Guds Raade, at den i Evangeliet aabenhærede Guds Retfærdighed intet andet er end den, som gjaelder for Gud og bestaar deraf, at Gud retfærdiggjører os af Raade og idel Barmhjertighed ved Troen og forlader os vore Synder. Derom skriver han selv: „Der følte jeg snart, at jeg ganske var gjenfødt og havde fundet en vid og aaben Dør til Strag at gaa ind i selve Paradis; jeg saa nu den klare

hellige Skrift meget anderledes an, end jeg havde gjort tilforn. Jeg begyndte nu at agte det Ord: „Guds Retfærdighed“ dyrebart og høit som mit allerfjæreste og dyrebareste Ord, og dette Ord af Apostelen Paulus var mig i Sandhed den rette Port til Paradis.“

(Fortf.)

(Fortf. fra Side 3.)

SYNODEMØDET.

forenede! Jaar de unge Folk ikke bedre Undervisning end nu almindelig er Tilfælde, da har snart den største Del af vore Efterkommere vendt vor Kirke ryggen. Kan vi arbejde sammen, maatte meget forhaabentlig blive bedre.

Gud staa Eder bi i Eders Raadslagninger; Gud bevare vor fiære Synode fra Splittelse; Gud lade den og alle andre rettroende Samfund af norsk Tunge staa sammen og tale sammen til Herrens Pris!

Amherst, Wis., 15de Oktober 1914
A. R. WAGELSFEN.

Lysaa fra Pastor Sauer og fra flere Menigheder blev der læst Breve med Henvendelser til Synoden, og med Indtagelse af et fra Calmar Menighed gik alle i samme Retning som disse to.

Pastor A. N. Lee udnævntes som Rådets „Chapellain“, og Pastorerne R. Fr. Wieje og S. A. Scardie som Resolutionskomite.

Derpaa gik man over til Dagsordenen, efter at det var blevet besluttet at Lægmand først skulde udtale sig. Følgende talte: Mr. Bry fra Rothsay, Minn., Advokat Nestos fra Winnet, R. D.; Tommer A. Orindeland fra Warren, Minn., og Hon. Wilson fra Minneapolis. Sessjonen sluttede med Bædervor.

Lørdag Eftermiddag aabnedes Rødet med Andagt af Pastor G. Hansen. I Middagsstunden havde Distrikterne holdt kortere Møder og optaget flere Præster og Menigheder. Disse Præster og Menigheders Repræsentanter fik nu Stemme i Rødet.

Tællerne rapporterede Udvaldet af Bølget. Der var afgivet ialt 517 Stemmer. De valgte 9 Mand var: Pastorerne S. A. R. Moisafer, R. R. Vee, L. Larsen, S. S. Urberg, S. Seckman, W. A. Christensen og B. Smedal samt Hon. J. B. Wilson fra Minneapolis og Peter Johnson fra Chicago.

Selskabet Eftermiddagssessionen optoges med at behandle Foreningsagen. Følgende talte i Sagen: Advokat R. M. Nelson fra Madison, Wis., Lærer J. Johnson fra Saint Croix, Kirkeraadsmænd Andrew Jensen,

Lærer Storsvig, Kirkeraadsmænd T. S. Hanson, Minister L. S. Swenson, Advokat Lars Houg, Minneapolis, Vilekoug fra Chicago, Hans Myron, Formand Bjørge, Dr. Job. Moisafer, Formand Bangnes og Professor Hove.

Ved Præsesitationen over Foreningskomiteens Rapport indledning stemte 331 for og 149 imod. Den lyder saa:

„Norges Synode, den norske Synode og den forenede Kirke maa først og fremst, baade hver for sig og i Fællesskab, udtale Hjertets dubelte Tal til Gud, af Barmhjertigheds Rader, som ikke har handlet efter vore Synder, men som i Raade har høiet det, som i aarens har været adfaldt, sammen, forenet og i den samme Tro og Være og vakt Langsolen efter og saa at blive et i det Ydre.

„Der næst er det os en Trang at afsætte den Bædelse, at der under den lange, sorgelige Strid visst er blevet sundet paa mange Raader. Gud fraver i sit Ord, at Sandheden skal bekjendes og forsvares og Billedet belæmpes, men ofte er baade af denne og hin uretfærdige Befalninger fremt, og i Stridens Gede af disse og hine saadanne Ting gjort, som nu nævnes med Sorg. Ofte har der været kæmpet med lidelige Raader.

„Vi har alle jundet mod Gud og mod hverandre. Dette gjør os an Hjertet endt, og for alt dette beder vi Gud og hverandre om Tilgivelse, ligesom vi af Hjertet afgiver hver Broder hans Brøst.“

Komiteer udsattes og Rødet sluttede med Bædervor.

(Næst.)

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, udtaler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. I alt udsendt 1,500,000. Vær med og delta i arbejdet.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore. tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Mand.) Bøse, billige Bærelser for Rejsende. Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor Dealer in Fresh, Salt and Smoked Meats Live Stock of All Kinds Bought and Sold Phone Main 7843—R3

PACIFIC DISTRIKTS PASTER. ABERG, O. H., Kasserer for Parkland Barmhjertighedsforening, Parkland, Wash. BARNES, H. E., Silvans, Wash. BERGSEN, B. E., 1727 W. 54th St., Be-

Blåkkam, L., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.

Belgum, E. E., 523 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4257.

Borgs, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, Nev. T. L., Teller, Alaska.

Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave.,

Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.

Seattle, Phone North 2823.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Groenbergs, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.

Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Nesto, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4276.

Otteson, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.

Pedersen, Rev. N., 1297 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St. (In rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.

Preus, O. J. H., 2519 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Sandmel, A., Port Madison, Wa.

Skonhovd, M., Stanwood, Wash.

Stenersud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Kavler, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Kavler, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leknes, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champton St. Bellingham, Wa.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Lidt Tøst.

Dr. Guthrie siger et steds: Jeg har fire Grunde for at være Afholdende: (1) Min Helse er stærkere, (2) mit Hoved er klarere, (3) mit Hjerte er lettere, (4) min Fung er tungere.

En jød afrigansk Høding Khamu, som er en Kristne siger om Brændevinet: „Lad dette Brændevin blive kastet i Havet, thi det er Menneskets Fiende. Det bringer bare Strid og Forvirring og hindrer os i at tjene og drive Guds Værk.“

Om du vil slippe for Kræm og Sorg, vogt dig da vel for Drif og Varg.

Druffen Mand's Blæde er lidt ædru Mand's Sorg.

Svenskhelst der ikke vil give vor Herre Gud en Cent, har efter Fortjeneste, naar han er toungen til at give Djævelen en Dollar.—Starke.

Naar Menneskehjertet ikke stures og holdes i Tæmme af den Helligaands Gænder, da larmer og rojer det under Støret, Hæderfor taalmodig at bære det.—Ostjander.

Den, som vil troste, maa kunne gaa ind i den Andens Sjæl, føle den samme Smerte og græde med den anden.—Bilmar.

WEDDING STATIONERY

Printed or Engraved
See my samples and get
my prices.

FRANK M. WALLER Printer,
Cor. 12th & Pacific Ave.
Main 145 Tacoma

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7433-J3 Parkland, Wa.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De' "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

Det Norske Emigranthjem,
45 Whitehall St., New York.

Interessant.

I 1911 blev der fra U. S. sendt til England over 2,000,000 — to Millioner — Skind Skind. Om en kort Tid kom saa disse Skind tilbage til U. S. — men nu mærket som „Kasta Sable" og „Kast Martin." — Man tro hvad Navn Skattekind har, efterat de har gaat gjennem „Processen?"

Skindet af Muskotten skal nu være det mest værdifulde af alt Pelsværk som eksporteres fra U. S., siger „Rural Spirit."

Whiskey Trustens Argumenter gaar ud paa dette, at havde Kansas Salooner, vilde Staten have bedre Klimat end den nu har. At jammelige Washington og Kansas paa Sundhedens Omraade og tilskrive Saloonen den Fordel Washington har paa dette Felt er god Whisky Politisk, men det er ikke Sandhet.

Det, at „kille" over de store Statter, reducerer dem ikke. Men velgode, forstaaelige, ærlige Forretningsmend og betal dem en passende Løn — og hold „Killer" ud af Politiken, saa er det endda Naab om normale Skatter.

Naar Bryggeri Forbundet vil tilskrive sig Gæren for Washingtons funde Klimat fordi det driver Saloon Forretning her — saa er det vel meget af det gode.

Dette er Guds Bidsom at Ingen kan blive for flok og for vis for ham. Alle Planer som lægges mod Gud, hans Ord, og hans Tjenere og alle flere Kristne, vikle kun Ophavsmandenes Undergang.—Weller.

Skikken Trøst er det ikke, at jeso den Højestes Fiendskab maa tjene til at befæste Jeds Nige.—Dachsel.

Jugen Kredit.

Gud har siden Kredit her i Berden. Ingen vil betro ham lidt Penge, skønt han ved sin Sandhed lover at ville erstatte det hundredfold.—Zeriver.

Skvad I har gjort for en af disse mine mindste Brødre har I gjort for mig. Mt. 25, 40; 10, 42.

„Kæderbor."

De fleste bruffer denne Bøn; men saa betænker alt det, som indeholdes deri. Kom derfor og hør paa Samtalen derom i

Bions Lutheriske Kirke
1727—56de Gate.
Ballard, Seattle.

10de til 12de November 1914.
Tag Sporvognene No. 23 eller 28 til 17de Ave.

Tirsdag:

Klokken 2 andagt ved stedspresten, past. V. C. Bergeien. Samtale om „Indledningen" og „første Bøn." Past. B. Hørtad fra Parkland indleder.

8 o'clock (in English): Devotion led by prof. J. H. Kavier of Parkland Academy.

Topic of conversation: „Second and Third Petitions" of the „Lord's Prayer", introduced by Rev. S. A. Stub, Seattle.

Onsdag:

Klokken 10: Andagt ved past. E. S. Nordgaard fra Everett. Samtale om „fjerde Bøn", indledet ved pastor D. Sagoes af Tacoma.

M. 2: Andagt ved past. R. Kavier fra Parkland.

Pastoralprædiken ved Rev. prof. A. Riffelsen fra Ellensburg.

Samtale om „femte Bøn", indledet ved past. D. Borge fra Vancouver, Canada.

M. 8: Missionsmøte og Ungdomstevne. Andagt ved pastor L. Rasmussen fra Burlington.

„A word to the young people", by Rev. G. Lane of Vellingham.

„Kørge, som jeg saa det", Past. W. A. Christensen fra Stanwood.

„Our Christian Schools", Prof. W. S. Song, principal Pacific Lutheran Academy.

„Andrenissionen", Past. D. S. Ordal fra Tacoma.

Offer optas til indrenissionen. Wellem talerne lang og usjil.

Torsdag:

M. 10: Andagt ved past. D. S. Raberg fra Parkland. Samtale om „fjette og syvende Bøn" indledet ved past. D. Eger av Seattle.

M. 2: Aftergang med kristetale av past. S. E. Poolson fra Silvana. Samtale om „slutningen" av „Kæderbor" indledet ved past. Sandmel fra Port Madison.

Slutningsbilsken ved kredesformanden og stedspresten.

„Puget Sound" kredes av den norske Synode. Past. D. Sagoes, formand, afholder dette samtalemøte og indbyr alle at deltage. Røgnmend indbyr til at deltage i samtalen.

Utenbys gæster melder sig til: Reception Committee, 1727 23. 56. St., Seattle, Wa.

Gud veljigne dette møte.

Samle nye Abonnenter paa „Pacific Herald."

Fixtures

Supplies

E. B. ELLINGSON
PLUMBING

Get prices before you buy.

Parkland - - Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

Ligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

Beginnd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.

702 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 232—A 2322
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.